

Panium - Numărul nouă

A patra linie

Jeff Pippenger

2025-04-01

Și împăratul de la miazăzi se va aprinde de mânie, va ieși și se va lupta cu el, chiar cu împăratul de la miazănoapte; și el va ridica o mare mulțime, dar mulțimea va fi dată în mâna lui. Iar când va nimici mulțimea, inima lui se va înălța; și va doborî multe zeci de mii, dar prin aceasta nu se va întări. Daniel 11:11, 12.

Versetele unsprezece și doisprezece identifică victoria lui Putin asupra Ucrainei și a Uniunii Europene, precum și urmările și repercusiunile pentru Putin după victoria sa în Războiul din Ucraina, așa cum sunt reprezentate de Ptolemeu prin victoria sa de la Rafia, în 217 î.Hr., și prin căderea sa, redată în versetul doisprezece. Tema versetelor este ascensiunea și căderea împăratului de la miazăzi.

Până în acest punct, articolele au identificat temele fundamentale ale liniilor profetice din capitolul unsprezece. Versetul unsprezece necesită încă puțin timp înainte de a înainta în capitol. Daniel, capitolul unsprezece, versetul unsprezece, se aliniază cu Apocalipsa, capitolul unsprezece, versetul unsprezece.

Și după trei zile și jumătate, Duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și s-au ridicat în picioare; și o mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut. Apocalipsa 11:11.

În 2023, cei doi martori, care fuseseră uciși de fiara din Adânc, s-au ridicat în picioare. Mărturia cornului Republican începuse în 2015, odată cu anunțarea candidaturii lui Donald Trump la președinție, iar în 2020 balaurul, reprezentat de globaliștii din lume, și globaliștii care sunt Partidul Democrat, în conjuncție cu globaliștii din Partidul Republican (RINO), au furat alegerile și l-au instalat pe Joe Biden, ucigându-l astfel pe Donald Trump în stradă. Cornul Protestant, reprezentat de lucrarea Future for America, a fost ucis prin propagarea unei predicții eronate care descria un atac al Islamului împotriva orașului Nashville. În 2023, atât cornul Republican, cât și cornul Protestant au fost înviate. Versetul unsprezece identifică începutul Războiului din Ucraina, în 2014, și continuarea lui până la victoria finală a lui Putin și a Rusiei.

Versetul unsprezece este testul vizual care culminează în judecată pentru Adventism în general, dar și pentru cei care au acceptat lumina de la 9/11 și sosirea celui de-al treilea vai, însă, în primul rând, este pentru cei care vor fi trași la răspundere în raport cu lumina profeției care a fost desigilată progresiv începând din iulie 2023.

Conducerea Adventismului a fost lăsată deoparte în 1989, așa cum a fost prefigurată de nașterea lui Hristos în acea perioadă profetică. La botezul lui Hristos, El a început să-i cheme pe ucenici, care erau „temelia” Bisericii creștine, prefigurând astfel 9/11, când, odată cu venirea Islamului celui de-al treilea vai, Domnul Și-a călăuzit poporul înapoi la cărările cele vechi ale lui Ieremia, care reprezintă temeliile Adventismului. La 9/11 a început judecata celor vii, începând de la casa lui

Dumnezeu, iar Adventismul a respins lumina îngerului din Apocalipsa optsprezece la fel de sigur precum iudeii L-au respins pe Isus ca Mesia. Cei care au primit lumina îngerului din Apocalipsa optsprezece au fost apoi încercați prin dezamăgirea din 18 iulie 2020.

În iulie 2023, lumina din Daniel 11:11 identifică linia externă a adevărului prezent. Acea lumină a împlinirii profetice externe, găsită în Daniel 11:11, le-a fost deschisă fecioarelor înviate în Apocalipsa 11:11. Apocalipsa identifică drept istorie internă ceea ce Daniel deschide ca istorie externă.

Cei care au luat în considerare lumina care a fost descoperită începând din iulie 2023 reprezintă două clase distincte, căci deja au existat unii care, după iulie 2023, au umblat o vreme împreună, dar nu mai umblă împreună. Judecata este progresivă și, începând cu 9/11, Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea i s-a dat "timp să se pocăiască" de faptul că a respins "regulile de interpretare profetică adoptate de Miller și asociații lui", pe care le-a respins în mod progresiv începând din 1863. Începând de la 9/11 și până la 18 iulie 2020, Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea i s-a dat ultima oportunitate de a se pocăi, iar în acel moment au fost testați cei care participaseră la proclamarea de la Nashville din 2020. În iulie, faza finală a purificării este reprezentată de versetele unsprezece ale capitolelor unsprezece din cărțile Daniel și Apocalipsa.

În acest proces de încercare este împlinită a doua dintre cele trei probe. A doua probă este una vizuală; ea este precedată de o probă a apetitului, iar procesul se încheie cu a treia probă, care, spre deosebire de primele două, este piatra de încercare. Când fecioarele se trezesc la miezul nopții la strigarea «Iată, Mirele vine», o clasă are untdelemnul necesar, iar cealaltă este pierdută. Mileriții au împlinit chiar această experiență și, făcând astfel, au manifestat o înțelegere atât a unei linii profetice externe, cât și a uneia interne a profeției.

Când au proclamat solia celui de-al doilea înger, identificând bisericile protestante căzute ca fiicele Babilonului, ei proclamau o solie care era externă experienței lor. Pentru a proclama solia Strigătului de la miezul nopții, mai întâi trebuiau să se vadă pe ei înșiși drept fecioarele care fuseseră într-un timp de zăbovire. În versetul unsprezece atât din Daniel 11, cât și din Apocalipsa 11, soliile, cea internă și cea externă, au fost deslușite drept adevăr prezent începând din iulie 2023.

În capitolul întâi din Daniel, al doilea test, de natură vizuală, a avut loc atunci când s-a constatat că înfățișările lui Daniel și ale celor trei vrednici erau mai frumoase și mai pline în "aparență" decât ale celor care mâncau hrana babiloniană. În capitolul al doilea, testul vizual este prezentat ca un test profetic ce impune interpretarea corectă a unui mesaj ascuns, care, în cele din urmă, se arată a fi imaginea împărățiilor profeției biblice. Capitolele întâi, al doilea și al treilea din Daniel reprezintă primul, al doilea și al treilea înger din Apocalipsa, capitolul paisprezece.

Al doilea înger din Apocalipsa, capitolul paisprezece, abordează mesajul extern al istoriei millerite, iar capitolul doi din Daniel abordează, de asemenea, linia externă, prin imaginea fiarelor din istoria profetică. Testul vizual din capitolul unu s-a bazat pe Daniel și pe cei trei vrednici și este, prin urmare, linia internă. Liniile externă și internă ale profeției, reprezentate prin paralela dintre capitolele unu până la trei din Daniel și cei trei îngeri din Apocalipsa, capitolul paisprezece, constituie încă o mărturie pentru mesajul celui de-al doilea înger, așa cum a fost împlinit de către

milleriți.

Milleriții au proclamat atât un mesaj extern, cât și unul intern când au împlinit proclamarea Strigătului de la miezul nopții. Mesajul lor extern a fost al doilea înger din Apocalipsa paisprezece, legând astfel în mod direct mesajul millerit de al doilea înger și de chipul din Daniel doi. Chipul reprezintă împărățiile exterioare ale profeției biblice, de la Babilonul literal până la Babilonul modern, care își sfârșește existența la închiderea timpului de probă al omenirii. Milleriții se leagă din nou de mesajul extern al Babilonului. Proba vizuală a lui Daniel s-a întemeiat pe regimul alimentar pe care a ales să-l consume, iar primul înger din Apocalipsa zece, care a coborât și a pus un picior pe pământ și celălalt pe mare, avea o cărticică deschisă, pe care lui Ioan i s-a poruncit să o mănânce. Primul înger este reprezentat de apetit și este urmat de o probă vizuală. Proba vizuală include o linie de adevăr internă și una externă.

Versetul unsprezece din Daniel unsprezece, în paralel cu versetul unsprezece din Apocalipsa unsprezece, reprezintă testul vizual dublu. Testul culminează cu testul de turnesol, când fecioarele arată dacă au untdelemnul sau nu. Acea manifestare are loc chiar înainte de închiderea timpului de probă la legea duminicală în Statele Unite. Închiderea timpului de probă la legea duminicală a fost prefigurată de 22 octombrie 1844. Chiar înainte de 22 octombrie 1844, la 17 august 1844, milleriții au dus mesajul ca un val de mare de-a lungul coastei de est a Statelor Unite.

1989 este timpul sfârșitului, când cartea lui Daniel a fost desigilată. Iar când cartea lui Daniel este desigilată, există întotdeauna o creștere a cunoștinței, care produce două clase de închinători. 1989 este primul dintre acele trei repere de încercare, așa cum a fost prefigurată de sosirea primului înger în 1798. Când primul înger a coborât la 11 august 1840, el a prefigurată coborârea, la 11 septembrie, a îngerului din Apocalipsa 18. Prima dezamăgire din istoria milerită a marcat sosirea celui de-al doilea înger și a prefigurată data de 18 iulie 2020 și începutul timpului zăbovirii. Milleriții s-au trezit treptat la mesajul celui de-al doilea înger și la faptul că erau fecioarele din parabola celor zece fecioare. Au fost treziți pe deplin la adunarea de tabără de la Exeter, în august 1844. Cei o sută patruzeci și patru de mii au fost treziți în iulie 2023, când mesajul strigătului de la miezul nopții a început să fie desigilat treptat.

Timpul de zăbovire s-a încheiat pentru milleriți la Exeter, așa cum s-a încheiat pentru familia lui Lazăr, când Isus l-a înviat pe Lazăr, transformând această înviere în actul încununător al lucrării lui Hristos, iar pe Lazăr în „pecetea” lucrării Sale. Învierea lui Lazăr marchează încheierea timpului de zăbovire și pecetluirea poporului lui Dumnezeu. Intrarea Triumfală care a urmat a tipizat proclamarea mesajului Strigătului de la miezul nopții în istoria milerită. Tema versetului unsprezece din capitolul unsprezece al cărții Daniel este ridicarea și căderea împăratului de la miazăzi, iar aceasta conduce la bătălia de la Panium din versetele treisprezece până la cincisprezece. Acele versete constituie testul de turnesol în care pecetea este așezată pe frunțile bărbaților și femeilor care urmează să fie înălțați ca un stindard în versetul șaisprezece.

Versetul cincisprezece a fost împlinit la bătălia de la Panium, care se corelează cu vizita lui Hristos la Cezareea lui Filip. Acolo, la Cezareea lui Filip, Hristos a schimbat numele lui Simon Barjona în Petru, marcând pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii. Din acel moment, lumina crucii ce

avea să vină în curând le-a fost deschisă ucenicilor. Când Hristos a schimbat numele lui Simon în Petru, chiar înaintea crucii, aceasta s-a aliniat cu testul de turnesol de la Exeter și cu Lazăr conducând Intrarea Triumfală în Ierusalim. Adunarea de tabără de la Exeter, din 12 până în 17 august, reprezintă statornicirea finală în adevăr înaintea zguduirii care este cutremurul legii duminicale în capitolele unsprezece din Daniel și Apocalipsa.

Lucrarea din Battle Creek este după același tipar. Conducătorii sanatoriului s-au amestecat cu necredincioșii, primindu-i, mai mult sau mai puțin, în consiliile lor, dar este ca și cum ar merge la lucru cu ochii închiși. Le lipsește discernământul de a vedea ce urmează să se abată asupra noastră în orice moment. Există un spirit de disperare, de război și de vărsare de sânge, iar acel spirit va crește până la chiar încheierea timpului. Îndată ce poporul lui Dumnezeu va fi pecetluit în frunțile lor—nu este vreo pecete sau vreun semn care să poată fi văzut, ci o statornicire în adevăr, atât intelectual, cât și spiritual, astfel încât să nu poată fi clintiți—îndată ce poporul lui Dumnezeu va fi pecetluit și pregătit pentru zguduire, zguduirea va veni. Într-adevăr, a început deja. Judecățile lui Dumnezeu sunt acum peste țară, pentru a ne da un avertisment, ca să știm ce urmează să vină. Manuscript Releases, volumul 10, p. 252.

Pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii a fost reprezentată de adunarea de tabără de la Exeter, de schimbarea numelui lui Simon în Petru de către Hristos și de învierea lui Lazăr. Acea înviere tipică învierea celor doi martori din capitolul unsprezece al Apocalipsei. Versetele zece până la șaisprezece reprezintă istoria ascunsă a versetului patruzeci. Dezpecetluirea istoriei ascunse a versetului patruzeci a început odată cu împlinirea istorică a versetului unsprezece și cu războiul din Ucraina. Începând din iulie 2023, acea istorie ascunsă este în curs de a fi dezpecetluită de Leul din seminția lui Iuda.

Atunci când candidații pentru a fi numărați între cei o sută patruzeci și patru de mii au fost înviați în versetul unsprezece al capitolului unsprezece din Apocalipsă, a început testul profetic vizual care trebuie trecut înainte de închiderea timpului de probă la legea duminicală, test pe care Sora White îl identifică drept testul chipului fiarei.

Domnul mi-a arătat limpede că icoana fiarei se va forma înainte de închiderea timpului de probă; căci ea va constitui marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care li se va hotărî soarta veșnică. Poziția dumneavoastră este un asemenea amalgam de inconsecvențe, încât doar puțini vor fi înșelați.

În Apocalipsa 13, acest subiect este prezentat în mod clar; [Apocalipsa 13:11-17, citat].

Aceasta este proba prin care poporul lui Dumnezeu trebuie să treacă înainte de a fi pecetluit. Toți cei care și-au dovedit credincioșia față de Dumnezeu prin păzirea Legii Sale și prin refuzul de a accepta un sabbat fals se vor așeza sub stindardul Domnului Dumnezeu Iehova și vor primi pecetea Dumnezeului celui viu. Cei care renunță la adevărul de origine cerească și acceptă sabbatul duminical vor primi semnul fiarei. Manuscript Releases, volumul 15, 15.

Linia externă a profeției este desigilată în istoria versetului unsprezece din capitolul unsprezece al Cărții lui Daniel, iar linia internă este desigilată în Apocalipsa, capitolul unsprezece, versetul unsprezece. Linia externă identifică modul în care chipul fiarei, care reprezintă combinația dintre

biserică și stat, cu biserica având controlul asupra relației, se formează în perioada judecării celor vii. Linia internă identifică modul în care chipul lui Hristos, care reprezintă o combinație a dumnezeirii cu omenirea, se formează în perioada judecării celor vii.

Mișcarea de reformă a celui de-al treilea înger și a celor o sută patruzeci și patru de mii a început la vremea sfârșitului, în 1989, așa cum este reprezentată în versetul zece al capitolului unsprezece din Daniel. Atunci a început împlinirea desăvârșită a capitolului doisprezece din Daniel.

Și el a zis: Du-te pe calea ta, Daniele; căci cuvintele sunt ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriiți; dar cei nelegiuți vor săvârși nelegiuirea; și niciunul dintre cei nelegiuți nu va înțelege; iar cei înțelepți vor înțelege. Daniel 12:9, 10.

Versetul zece al capitolului unsprezece marchează începutul unui «proces de purificare», pe care primul înger îl înfățișează drept temerea de Dumnezeu. Versetele unsprezece și doisprezece reprezintă locul unde cei o sută patruzeci și patru de mii sunt albiți. Cartea lui Zaharia identifică acea experiență.

Și mi l-a arătat pe Iosua, marele preot, stând înaintea Îngerului Domnului, iar Satana stătea la dreapta lui ca să i se împotrivescă. Și Domnul a zis lui Satana: „Domnul să te mustre, Satano; ba chiar Domnul, Cel ce a ales Ierusalimul, să te mustre! Oare nu este acesta un tăciune smuls din foc?” Iar Iosua era îmbrăcat cu haine întinate și stătea înaintea Îngerului. El a răspuns și a zis celor ce stăteau înaintea lui: „Luați de pe el hainele întinate.” Apoi i-a zis: „Iată, am îndepărtat nelegiuirea ta de la tine și te voi îmbrăca în veșminte de schimb.” Iar eu am zis: „Să-i așeze o mitră curată pe cap.” Și i-au așezat pe cap o mitră curată și l-au îmbrăcat cu veșminte. Iar Îngerul Domnului stătea de față. Zaharia 3:1-5.

Acest pasaj își găsește împlinirea în lucrarea finală a lui Hristos, ca Marele Preot, și reprezintă pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii.

"Vedenia lui Zaharia despre Iosua și Îngerul se aplică cu o putere deosebită experienței poporului lui Dumnezeu în scenele de încheiere ale mării Zilei Ispășirii. Biserica rămășiței va fi atunci adusă în mare încercare și strâmtorare. Cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus vor simți mânia balaurului și a oștilor lui. Satana socotește lumea ca pe supușii lui; a ajuns să dețină controlul chiar asupra multora care se declară creștini. Dar aici se află un mic grup care i se împotrivesc supremației lui. Dacă i-ar putea șterge de pe pământ, triumful lui ar fi deplin. Așa cum a influențat națiunile păgâne să nimicească pe Israel, tot astfel, în viitorul apropiat, va ațâța puterile nelegiuite ale pământului să nimicească poporul lui Dumnezeu. Oamenilor li se va cere să se supună unor edicte omenești cu încălcarea legii divine." Profeți și regi, 587.

„Scenele de încheiere ale mării zile a ispășirii” constau în pecetluirea, mai întâi, a celor o sută patruzeci și patru de mii, urmată apoi de pecetluirea celorlalți copii ai lui Dumnezeu, care se află în prezent în Babilon.

Pe măsură ce poporul lui Dumnezeu își smerește sufletele înaintea Lui, implorând curăția inimii, se dă porunca: «Luați-i hainele murdare», iar cuvintele de încurajare sunt rostite: «Iată, am făcut să treacă de la tine nelegiuirea ta și te voi îmbrăca cu veșminte de schimb». Zaharia

3:4. Veșmântul nepătat al neprihănirii lui Hristos este așezat peste copiii lui Dumnezeu, încercați, ispitiți și credincioși. Rămășița disprețuită este îmbrăcată în veșminte slăvite, ca niciodată să nu mai fie întinată de stricăciunile lumii. Numele lor sunt păstrate în cartea vieții Mielului, înscrise între credincioșii tuturor veacurilor. Au rezistat vicleniilor înșelătorului; nu au fost abătuți de la credințioșia lor prin răcnetul balaurului. Acum sunt pe vecie în siguranță față de uneltirile ispitorului. Păcatele lor sunt transferate asupra autorului păcatului. O «mitră curată» le este așezată pe capetele lor.

În timp ce Satana își aducea cu stăruință acuzațiile, îngeri sfinți, nevăzuți, treceau încoace și încolo, așezând asupra celor credincioși pecetea Dumnezeului celui viu. Aceștia sunt cei care stau pe Muntele Sionului împreună cu Mielul, având Numele Tatălui scris pe frunțile lor. Ei cântă cântarea cea nouă înaintea tronului, cântarea pe care nimeni nu o poate învăța în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care au fost răscumpărați de pe pământ. „Aceștia sunt cei ce urmează pe Miel oriunde merge El. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni, fiind pârgă lui Dumnezeu și Mielului. Și în gura lor nu s-a găsit înșelăciune, căci sunt fără vină înaintea tronului lui Dumnezeu.” Apocalipsa 14:4, 5.

„Acum s-a ajuns la deplina împlinire a cuvintelor Îngerului: ‘Ascultă acum, Iosua, marele preot, tu și tovarășii tăi care stau înaintea ta; căci sunt oameni de mirare; căci, iată, voi aduce pe Robul Meu, Odrasla.’ Zaharia 3:8. Hristos este descoperit ca Răscumpărătorul și Izbăvitorul poporului Său. Acum, într-adevăr, cei din rămășiță sunt ‘oameni de mirare’, întrucât lacrimile și umilirea pelerinajului lor lasă loc bucuriei și cinstei în prezența lui Dumnezeu și a Mielului. ‘În ziua aceea, Odrasla Domnului va fi frumoasă și slăvită, iar rodul pământului va fi ales și plăcut pentru cei scăpați ai lui Israel. Și se va întâmpla că cel ce va fi lăsat în Sion și cel ce va rămâne în Ierusalim se va numi sfânt, oricine va fi scris între cei vii în Ierusalim.’ Isaia 4:2, 3.”
Profeți și regi, 591, 592.

Pecetluirea constituie a doua treaptă a succesiunii „curățiți, albiți și încercați” din Daniel. Versetele unsprezece și doisprezece identifică ultima ridicare și cădere a Rusiei, regele profetic al sudului, care precede Bătălia de la Panium din versetele treisprezece până la cincisprezece. Când celor o sută patruzeci și patru de mii le sunt înlăturate de Hristos veșmintele lor murdare, în scenele de încheiere ale mării zile a ispășirii, ei primesc o „mitră curată”, care este promovarea lui Daniel la rangul de al treilea dregător, împreună cu veșmântul stacojiu și lanțul de aur. Aceasta este, de asemenea, darul lanțului de aur făcut lui Iosif, înălțarea lui la rangul de al doilea dregător și darul inelului regelui. „Inelul” reprezintă pecetea regală cu care un cârmuitor își imprima legile cu pecetea regală.

Darius a folosit inelul său cu pecete pentru a pecetlui groapa în care Daniel a fost pus între lei.

Atunci împăratul a poruncit, și au adus pe Daniel și l-au aruncat în groapa leilor. Iar împăratul a vorbit și i-a zis lui Daniel: Dumnezeul tău, Căruia Îi slujești neîncetat, El te va izbăvi. Apoi a fost adusă o piatră și a fost așezată peste gura gropii; și împăratul a pecetluit-o cu sigiliul său și cu sigiliul dregătorilor lui, pentru ca hotărârea să nu fie schimbată cu privire la Daniel. Daniel 6:16, 17.

Cuvântul ebraic tradus ca „inel cu pecete” este H5824 în Strongs și este derivat dintr-o rădăcină coresponzătoare lui H5823; însemnând un inel cu pecete (gravat). Iosua înaintea îngerului, Daniel în groapa cu lei, Iosif înaintea lui Faraon reprezintă pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii, care este a doua încercare în Daniel doisprezece, unde cei care au fost curățiți sunt apoi „albiți”, înainte de a fi „încercați”. Aceste linii sunt de asemenea reprezentate de „Zorobabel”, „fiul lui Șealtiel”.

În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, te voi lua, Zorobabel, robul Meu, fiul lui Șealtiel, zice Domnul, și te voi pune ca un inel de pecete: căci te-am ales, zice Domnul oștirilor. Hagai 2:23.

Zorobabel înseamnă vlăstar al Babilonului, iar tatăl lui a fost Șealtiel, care înseamnă „cerut de la Dumnezeu”. Zorobabel reprezintă solia celui de-al doilea înger, care îi cheamă pe urmașii Babilonului în turma lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. Elementul „rugăciune” este asociat cu cei o sută patruzeci și patru de mii, care îi cheamă afară pe cei din urmă urmași ai Babilonului, căci acea trezire are loc numai prin rugăciune.

O redeșteptare a adevăratei evlavii în mijlocul nostru este cea mai mare și mai urgentă dintre toate nevoile noastre. Căutarea ei ar trebui să fie lucrarea noastră cea dintâi. Trebuie depus un efort stăruitor pentru a obține binecuvântarea Domnului, nu pentru că Dumnezeu n-ar fi dispus să ne dăruiască binecuvântarea Sa, ci pentru că nu suntem pregătiți s-o primim. Tatăl nostru ceresc este mai dispus să dea Duhul Său Sfânt celor ce Îi cer, decât sunt părinții pământești să dea daruri bune copiilor lor. Însă lucrarea noastră este, prin mărturisire, smerire, pocăință și rugăciune stăruitoare, să împlinim condițiile pe temeiul cărora Dumnezeu a făgăduit să ne acorde binecuvântarea Sa. O redeșteptare trebuie așteptată numai ca răspuns la rugăciune. Câtă vreme poporul este atât de lipsit de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, nu poate aprecia predicarea Cuvântului; dar când puterea Duhului le atinge inimile, atunci cuvântările rostite nu vor rămâne fără efect. Călăuziți de învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu, cu manifestarea Duhului Său și dând dovadă de o judecată sănătoasă, cei ce iau parte la adunările noastre vor dobândi o experiență de mare preț și, întorcându-se acasă, vor fi pregătiți să exercite o influență sănătoasă.

Vechii purtători de stindard știau ce înseamnă să se lupte cu Dumnezeu în rugăciune și să se bucure de revărsarea Duhului Său. Dar aceștia părăsesc scena acțiunii; iar cine se ridică să le ia locul? Cum stau lucrurile cu generația care se ridică? Sunt ei convertiți la Dumnezeu? Suntem noi trei față de lucrarea care se desfășoară în sanctuarul ceresc sau așteptăm ca vreo putere constrângătoare să vină peste biserică înainte de a ne trezi? Nădăjduim să vedem întreaga biserică trezită? Acea vreme nu va veni niciodată.

În biserică sunt persoane care nu sunt convertite și care nu se vor uni într-o rugăciune stăruitoare și biruitoare. Trebuie să ne angajăm în această lucrare în mod individual. Trebuie să ne rugăm mai mult și să vorbim mai puțin. Fărădelegea se înmulțește, iar poporul trebuie învățat să nu se mulțumească cu o formă de evlavie lipsită de duh și de putere. Dacă suntem hotărâți să ne cercetăm propriile inimi, să ne părăsim păcatele și să ne corectăm înclinațiile rele, sufletele noastre nu se vor înălța spre deșertăciune; vom fi neîncrezători în noi înșine, având simțământul statornic că destoinicia noastră este de la Dumnezeu. Solii alese, cartea 1,

121, 122.

Reperul rugăciunii este prezentat în Daniel, unde este descrisă o rugăciune pentru a înțelege mesajul extern în capitolul doi și, de asemenea, o rugăciune pentru împlinirea mesajului intern, reprezentat în capitolul nouă. Zorobabel și tatăl său, Șealtiel, reprezintă pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii la al doilea test, care este testul vizual al chipului fiarei, care este, de asemenea, testul intern reprezentat în Apocalipsa capitolul unsprezece, versetul unsprezece, precum și testul extern reprezentat în Daniel capitolul unsprezece, versetul unsprezece.

Vom continua să tratăm versetul unsprezece în articolul următor.